ఇదా సంగతి!

'మాష్టారుగారి అబ్బాయి ఖర్మ కెవరో చేతబడి చేశారుట. రైలు దిగి ఇంటికొచ్చే దాకా ఆరాటంతోనూ నా చెవిని పడ్డ తాజా వార్త ఇది. ఇంట్లో అమ్మ కొంచెం వివరంగా చెప్పింది.

'ఉద్యోగం చేయడని ఇంట్లోనే కూర్చుంటున్నాడు. వీధిలోకి రాడు. వెలుతుర్ని చూడడు. పాపం మాష్టారుగారూ, మాష్టారుగారి భార్యా బెంగతో మంచం పట్టుకున్నారు' అని.

[illegible]

పెళ్ళిద్దామని అడిగాను.

'ఆ పాడు పెళ్ళి తల పెట్టేకనే వాళ్ళ రాత ఇలా కాలిపోయింది' అంది అమ్మ.

ఇంకొంచెం వివరంగా చెప్పమని అడిగాను.

'వాళ్ళ ప్రాంతం నుంచే ఆ మధ్య ఏదో సంబంధం వచ్చింది అమ్మకు. ఏదో దూరపు చుట్టరికమటకూడా. పెళ్ళి ఖాయం చేసుకుని తాంబూలాలు పుచ్చుకున్నాకనే

పని

...' అంటూ చెప్పుకు పోయింది.

పెళ్ళికీ, చేతబడికీ ఏమిటి పొత్తు?... అర్థం కాలేదు నాకు. ఎక్కడ్నుంచో మాష్టారు మా పల్లెకు వలస వచ్చేసరికి నేను పుట్టలేదు. ఏ తల్లి కన్నబిడ్డో మరి... ఏ పరిస్థితుల ప్రభావమో మరి... తన వారందర్నీ వదులుకుని... పుట్టి పెరిగిన గడ్డకు దూరమై... మా ఊళ్ళోనే స్థిరపడి పోయి... మా ఊరందరి మనసుల్నీ చూరగొన్నారు మాష్టారు.

[illegible]

[illegible] మాస్టారూ'.. అంటూ కంటనీరిస్తారు.

మాస్టారుగారి అబ్బాయి శర్మ నా కంటే చాలా చిన్నవాడు. నేను హైస్కూల్లో చదివే రోజుల్లో [illegible] అక్షరాభ్యాసం జరిగినట్టుంది. నేను కాలేజీలో ఉండగా [illegible] హైస్కూల్లో చదివే వాడు. ఉద్యోగ రీత్యా నేను ఊరికి దూరంగా పోయాక శర్మ ఒకసారో, రెండుసార్లో కనిపించాడు. నేనెప్పుడు శలవుపై ఇంటికి వచ్చినా మాస్టారుగారింటికి తప్పక వెళతాను. ఒ సారెప్పుడో వచ్చినప్పుడు శర్మ కాలేజీలో చదువు తున్నాడన్నారు. మరోసారివచ్చినప్పుడుఎక్కడో ఉద్యోగం చేస్తున్నా డన్నారు.

మాస్టారు అక్షరాభ్యాసం చేసిన కొన్నాళ్ళలో నేను కూడా ఒకణ్ణి.

మాస్టారన్నా, వారి [illegible] ఎనలేని మైన ప్రేమ, గౌరవం. ఆయన [illegible] మావల్లెకు పాఠశాల వచ్చేదే కాదని [illegible] మంది చదువుకుని వృద్ధిలోకి వచ్చే వారే కాదని మా

ధాన్యపు ధమాకా

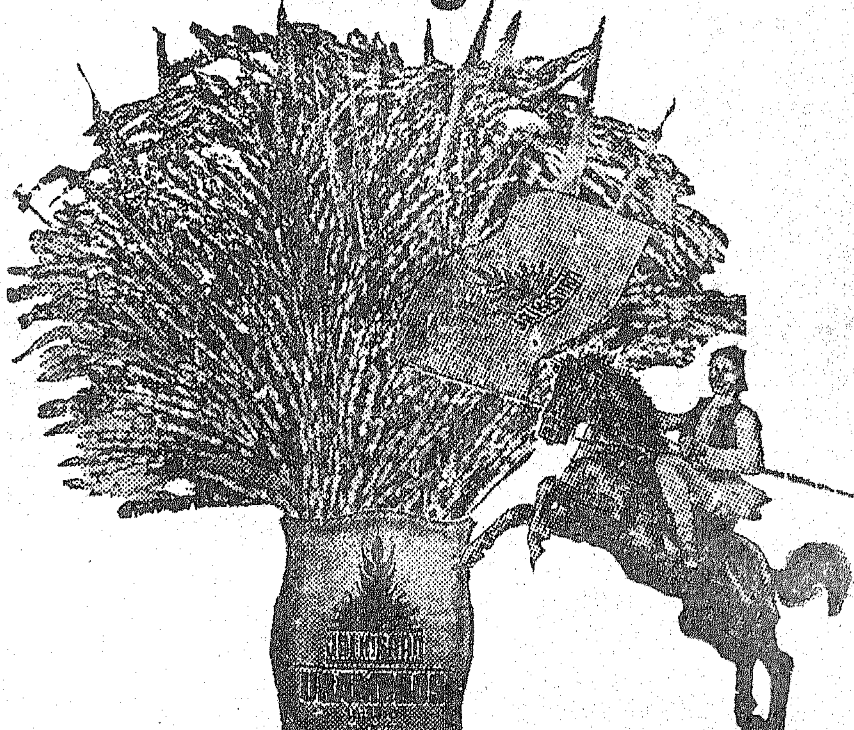

జై కిసాన్ యూరంఫాస్ 28:28:0 ఎన్ పి కె యొక్క మహత్తర శక్తికి తార్కాణం.

పోషకతత్వాలు కలిసివస్తాయి, విత్తనాలు పుష్టిగా మొలుస్తాయి

జై కిసాన్ యూరంఫాస్:

28% నత్రజని. 28% ఫాస్ఫేట్లు. జై కిసాన్ యూరంఫాస్ ఈ రెండు పోషక పదార్థాలను ఒకేసారి భూమిలోకి వదలుతుంది. ఉండలు పూర్తిగా నీటిలో కరిగిపోతాయి కాబట్టి, వాటి సారం వెంటనే మొక్కలకు అందుతుంది. ఒక ఉండ కూడా వృథాకాదు. జై కిసాన్ యూరంఫాస్ మూలంగా, మొక్కలు ఏపుగా ఎదుగుతాయి. వేళ్ళు బాగా వ్యాపిస్తాయి. విత్తే సమయంలో దీనిని వెయ్యండి. రెండుసార్లు వేస్తే మరీ మంచిది.

అత్యంత శక్తికి, సత్వర పెరుగుదలకూ జై కిసాన్ ఎరువులు.
జై కిసాన్ ఎరువులు, జువారీ వర్తకుల పసుపు పచ్చని దుకాణాలలో దొరుకుతాయి.
జై కిసాన్ చిహ్నాం గుర్తుంచుకోనండి.

జై కిసాన్ ధాన్యం-ధాన్యలక్ష్మిసామ్రాజ్యం

జువారీ అగ్రో కెమికల్స్ లి. గోవా.
ప్రాంతీయ విక్రయ కార్యాలయాలు : కర్నూలు, సికింద్రాబాద్, [illegible]
[illegible]

తన శక్తినిగాని సమకంలేని ప్రేమ బంధంలో చైనా కొనబడిరాడు. అడుగడుగునా ఓటమిని అనుభవిస్తూనే వుంటారు. ఎంత సుందరాకారుడైనా, బలిష్ఠుడైనా ప్రేమ విషయంలో భంగపడడానికి అతి సున్నితమైన చిన్న కారణం చాలు! అదేమిటి?

ఇంతంతా కుతూహలంతో చెప్పుకుని చెప్పుకొని నవ్వు వచ్చే మిది.

ఆ మాస్టారు అంటే నా గురువుగారు, అసాధ్యమైన చిక్కుల్లో చిక్కుకుని మానసికంగా కుమిలి పోతున్నారని విన్నాక మనసున్న ఏ మనిషి నిలవ గలడు?

'అన్నం తిని వెళ్ళు నాయనా. . .' అని అమ్మ అడుగుతున్నా నేను మాస్టారు గారింట్లో వాలి పోయాను.

నన్ను చూసి మాస్టారు కంట తడి పెట్టారు. నా కడుపులో ఎవరో చెయ్యి పెట్టి దేవినట్టైంది. నిలువునా నీరై పోయాను. శర్మకు చేతబడి చేసిన, చేయించిన రాక్షసుల తలలో వాళ్ళ తలలు వెయ్యి వక్కలై పోవాలని కసిగా తిట్టుకున్నాను. దూరంగా పెరట్లో ఉన్న పనసచెట్టు కింద మడత మంచం మీద కూర్చో బెట్టారు నన్ను మాస్టారు. రూపాయి బిళ్ళంత కుంకుమ బొట్టుతో కళకళలాడే మాస్టారుగారి భార్య వదనం నిర్జీవంగా విషాద భరితమై ఉండటం చూడలేక నేను విలవిల్లాడిపోయాను. నన్నెవరో ముక్కలు ముక్కలుగా నరికినట్టైంది. పార్వతీ పరమేశ్వరుల్లాంటి ఈ దంపతుల్ని ఈ ప్రాయంలో... ఈ వృద్ధాప్యంలో... ఇంత హింస పెడుతున్న ఆ కిరాతకు లెవరో వాళ్ళ నాలుక్కు పడిపోయి నిలువునా బిచ్చలుగా పిలిపోయి నేల కుప్పలా కూలిపోయి మట్టిలో కలిసిపోయి కరిగిపోయి సర్వ నాశనమై పోతే నాకు కళ్ళారా కనుల పండుగ్గా చూడాలని ఉంది.

"ఇదంతా మా ఖర్మ నాయనా...!" అన్నదా దేవత దుఃఖాక్రాంత వదనంతో!

మాస్టారు జరిగిందంతా వివరంగా చెప్పారు!

"... పోనీ ... ఉద్యోగం చెయ్యకు ... పెళ్ళి చేసుకో అంటే ... కాదంటాడు! ఎందుకు చేసుకోవ్ కారణం చెప్పరా అంటే మాట్లాడడు. తాంబూలాలు పుచ్చుకొన్నాక — పెళ్ళికాకపోతే, పిల్ల జీవితం నాశన మైపోతుంది ... మన పిల్లైనా ... పరాయి పిల్లైనా ఒక్కటేరా" ... అంటే ... వినుకోంటాడు" అన్నారు మాస్టారు.

"డాక్టర్లకి చూపించేరా ...?" అడిగేను.

"ఈ చుట్టుప్రక్కలంతా అయ్యిపోయారు! జబ్బేమీ లేదంటారు." అన్నారు నిస్పృహతో.

'ఏచేతబడి లాంటిదైనా నేమో? ...'!

"అవికూడా అయ్యి పోయాయి! దిగదుడుపులు, రక్షరేకులు, తాయెత్తులు, అభిషేకాలు ... చేతబడికి సంబంధించిన విరుగుడులన్నీ అయ్యిపోయాయి."

మాస్టారి మాటల్లో నిరాశ, నిస్పృహ ఉట్టిపడు తున్నాయి!

మాస్టారెప్పుడూ నోరు విప్పి నన్నేది అర్థించలేదు! ఈ దుస్థితిలో వారికి చేదోడుగా నిలిచి చేతనైన సహాయం చేయగోరుకున్నాను. మస్తిష్కం ఊగి పోయేలా ఎంత ఆలోచించినా అంతు చిక్కలేదు అసలు విషయం ఏమిటో! అంతా అయోమయంగా ఉంది. శర్మను చూపించమని అడిగేను!

ఊపిరాడని చీకటి గదిలో మంచం మీద ముసుగు తన్ని పడుకొన్నాడు శర్మ! కిటికీ తెరిచాను! గాలి, వెలుతురూ గదిలోకి నిండుగా వచ్చాయి! నన్ను చూసి [illegible]

కున్నాడు! ఎదురు చూపులు చూస్తున్నాడు.నా వైపు! శర్మలో శారీరకమైన మార్పు లేవీ కానరాలేదు! తెల్లటి శరీరచ్ఛాయ ఇంకా తెలుపెక్కింది! నునుపైన చర్మం మరీ నున్నబడింది! కొన్ని మాసాలుగా నిద్రపట్టని దిని ఉంటున్నాడేమో నిప్పుల్లో లాగ ధగధగ మెరిసిపో తున్నాడు!

"శర్మా! నన్ను గుర్తు పట్టేవా?" మెల్లగా అడిగేను.

"ఎప్పుడొచ్చేవ్?" చిరునవ్వుతో అడిగేడు.

"ఇప్పుడే ..." అన్నాను! "తలుపులన్నీ మూసేసు కున్నావ్ ... అనారోగ్యం కాగా? మళ్ళీ అడిగేను.

చిరునవ్వే సమాధానంగా నవ్వి ఊరుకొన్నాడు.

"ఇప్పుడెక్కడుంటున్నావ్? కులు పెట్టావా?"

"రాజమండ్రిలో ... కులు పెట్టా." ముక్తసరిగా అన్నాడు!

అనవసరంగా ఏదైనా అడుగుతానేమోనని మౌనం వహించాను!

నిర్లిప్తంగా చూస్తూ ఉండిపోయేడేగాని — పెద [illegible] వులు కదపలేదు శర్మ!

మళ్ళీ నేనే అందుకొన్నాను.

"పెళ్ళిచేసుకొన్నావా?"

"నీకు చెప్పకుండానా ...?" అంటూ నవ్వేడు.

"తాంబూలాలు పుచ్చుకున్నారు కావాలు — పెళ్ళి ఎప్పుడు?"

శర్మ కిమ్మనలేదు! నిగ్గుతో కూడిన చూపులు ఎదురుగా విసురుతున్నాడు.

"పిల్ల నచ్చిందని చెప్పి నచ్చాకొని — తాంబూలాలు పుచ్చుకొన్నాక పెళ్ళి వద్దంటున్నావు ... నిజమేనా?"

"అవును! పెళ్ళి గొడవ నాకక్కర్లేదు."

అంటూ చిరచిరలాడి వెనక్కి తిరిగి మళ్ళీ దుప్పట్లో ముసుగు తన్నేశాడు!

శర్మ మానసికంగా కూడా ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడని అనిపించింది నాకు!

బైటకొచ్చి అదే అన్నాను మాస్టారుతో!

"అదే — నాకూ అంతు చిక్కడం లేదు" అన్నారు మాస్టారు కూడా.

నాకు మెరుపులాంటి ఆలోచనొకటి వచ్చింది.

"మాస్టారూ!... ఇది చేతబడి కాదు ... నాకింకే కాదు! దేవుడి మీద భారంవేసి — చివరి ప్రయత్నంగా వెల్లూరు తీసుకు వెళ్ళండి! అక్కడ తప్పకుండా విషయమేమిటో తెలిసిపోతుంది!" అన్నాను!

మాస్టారూ, మాస్టారూ గారి భార్యగారూ నాతో ఏకీభవించారు!

నేను ఉంటున్న తిరుపతికి వెల్లూరు చాలా దగ్గర. నేనుకూడా తరచు వెల్లూరుకు వెళుతుండటం వల్ల. నేను రావటం ఎప్పుడూ అనుకోనప్పుడు, అనుకోనిదే ధైర్యంగా

ఉండమని వారికి హితవు చెప్పి ఇంటిదారి పట్టాను. నా మస్తిష్కం ఈ విచిత్రం చుట్టూ పరిభ్రమి స్తూంది.

'అందుకే నరుడికి నాలుగు కాళ్ళు న్నారు పెద్దలు. ఎప్పుడు ఎవరికి ఏం జరుగుతుందో ఎవరు చెప్పగలరు? నిశ్చింతగా హాయిగా తిని తిరిగే శర్మకు ఏమిటీ కర్మ? దీన్ని దేవుని లీలం నాకో. . . చేసుకున్న కర్మల నాటో దేవుడికే తెలియాలి' అనుకుంటూ ఇల్లు చేరాను.

* * *

వెల్లూరులో మాస్టారుగారు ఉంటున్న 'లాడ్జి' వద్ద గొప్ప సందడిగా ఉంటుంది. చుట్టూ రకరకాల రోగులూ వారి బంధు మిత్రులూ టూరిస్టుల కొల్లి పోయే వాళ్ళ కోలాహలం. రోగపీడితులు ఏం బాధ పడుతున్నారో కాని వారి వెంటవున్న వారు మాత్రం చాలా హుషారుగా ఉన్నారు. ఆ ఆరాటం చూడలేనుగాని, చప్పుడైపోయినది. నాకైనానిక 'రోగుల' కంటే వీరే ఎక్కువ పాపం చేశారా? అనిపిస్తుంది. నిజానికి నరకం అనేది ఎక్కడో మరో లోకంలో ఉంటుందను కోటం అపోహం మనా అనిపించింది నాకు! నా మనస్సు పరిపరివిధాలుగాపోయింది అక్కడున్న కొద్ది సేపట్లోనే.

శర్మకు శారీరకమైన పరీక్షలన్నీ ముగిశాయి. ఫలితాలు నార్మల్ వచ్చాయి. శర్మకు మెంటల్ హెల్త్ సెంటర్లో కూడా పరీక్షలు జరిపించ వలసి ఉంది' అని డాక్టర్లు సలహా ఇచ్చారు.

మాస్టారు దిగాలు పడిపోయారు.

'అప్పుడే వచ్చి పదిహేను రోజులై పోయింది. ఇంకా ఎన్నాళ్ళో. . .?' బాధ పడ్డారు మాస్టారూ.

ఇలా ఇబ్బంది పడుతూ విని, అటు అక్కడ కోవే.

మాస్టారు బాధ నాకు బాగా తెలుసు. అది నా తప్పేమీనుంది? ఈ సందర్భంలో కొంచెం ధైర్యాన్ని చెప్పాలనిపించింది.

'మాస్టారూ! మీ బాధ నాకు తెలుసు. మీకు చెప్పేంత వాణ్ణికూడా కాదు. అనుకోకపోయినట్టు, మనసులేని పత్నీ, భార్య లేని జతను అన్నారు పెద్దలు. ఇంత దూరం ఎలాగా వచ్చారు. ఇన్ని రోజులు ఎలాగో ఉన్నారు. మరి కొన్ని రోజులు ఉండగలిగి వస్తే. . . . . . తప్పేమి ఉంది? మాకున్న బాధన్న బరువు మీద బరువులాగ సెంటర్లో డాక్టర్ల సలహా ప్రకారం అక్కడ నాలా సమాధానపడ్డ మీ బాధ తీరిపోతుంది. ఆ తరవాత దేవుని దయ' అని మెల్లగా ధైర్యాన్ని చెప్పాను.

"తప్పకుండా నాయనా..." అన్నారు మాస్టారు!

కాలం జారిపోకుండా ఆ రోజే భాగ్యం పెట్టేం. తొమ్మండుగురు మానసిక వైద్యనిపుణులకు హెడ్ డాక్టర్ కురువిళ్ళా. ఆయన కేరళీయుడు. కరు

ప్రచురణకు సిద్ధంగా ఉన్నాయి
బాలభారతి బుక్ నెం. 15
బాలల బేతాళ కథలు
మహావీరుడు మల్లాడి బటక
ప్రచురణ: బాలభారతి పబ్లికేషన్స్

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!
స్త్రీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి
లోధ్ర
75 సంవత్సరములకు పైగా సుఖజీవనమునకు లోధ్ర టానిక్‌ను వాడిన స్త్రీలు ఎందరో!
ఉచిత వైద్య సలహాకు ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన విలాసమునకు ఈ కూపన్‌ను పూర్తిచేసి మీ జాబుతో పంపండి.
పేరు: ____
విలాసము: ____
____ PIN ____

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్ రాయపేట, మద్రాసు-14
ఏజెంట్లు: సీతారామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజెన్సీస్ విజయవాడ — సికిందరాబాద్ — గుంటూరు

తామర, గజ్జి, చిడుము, దురద పొక్కులు
ఓడిపోయే మొటిమలకు.
వాడండి.
నిక్సోడెర్మ్
మీ చర్మము లోపలి వరకూ పోయి దాగినంతనే క్రిములను సంహరించే శాస్త్రీయమైన ఆయింట్‌మెంట్ — మీ చర్మ సహజ ఆరోగ్యమును తిరిగి సంపాదించుకొనుటకు అతి త్వరలో సహాయ పడుతుంది.

2 సైజులలో లభిస్తుంది.
ఇంకొక రోజు కూడా బాధ పడకండి. ఈ రోజే నిక్సోడెర్మ్ తెచ్చుకోండి.

ఉద్యోగం వచ్చి 'నా శక్తి అంతా పోయింది' అనేలాగా సింపుల్‌గా. ఏం కావున్నాలో గాని మాస్టారు మొహం మాత్రం చంద్రబింబంలా మెరిసింది. నా వివరాలన్నీ విని ఎన్నెంతో ఆప్యాయంగా ఆదరించారు.

మరునాడు, నాలుగు మాసాల్లో నా జీవితం ఉండవలసిన డాక్టర్ష్సప్పుడు మాస్టారు వైరాగ్యంతో నా వైపు చూశారు.

'అలాగే... ఉంటారు' అన్నారు మాస్టారు భరోసా ఇస్తూ.

'ఆసుపత్రిలో ఉద్యోగం కాలేదు. ఎక్కడైనా ఉదయాన్నే మకాం మార్చుకోవాలి' అన్నారు [illegible].

అప్పటికంటా అని ఒప్పుకున్నాం.

వెళ్ళారు కొద్ది మకాంలోకి ఆయన సెలవుగానే మాస్టారన్నారు.—

'నిన్నుకూడా నాతో పాటే చాలా కష్టపెడుతున్నాం నాయనా. నీకే కాదు. మా ఊరికే దురదృష్టం' ఆర్తనాదంలా అన్నారు కళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

'ఏం మాటలు మాస్టారూ. మీ ఋణం ఎన్ని జన్మలకు తీర్చుకోగలం? నేనింతటివాడినయ్యానంటే కారణం మీరు కాదా మాస్టారూ?' మనసులో మాటను మనసారా అన్నాను.

'సరే వెళ్ళు నాయనా... అవతల బస్సు దాటిపోతుందేమో' అన్నారు నేను పెందరాళే తిరుపతి చేరాలని మాస్టారు.

నేను వచ్చేవరకు ఆగకుండా అవసరమైతే ఉత్తరం వ్రాయమని చెప్పి సెలవు తీసుకొని బయలుదేరాను.

"ఓ మంచిపని చేస్తున్నా ఓ మంచి మనిషీ... ..." అంటూ ఆహ్వానిస్తున్నట్లుగా వినబడి ఉంది ఆర్. టి. సి. బస్సు!

నేను కూర్చున్న మరుక్షణమే స్వాగతం చెబుతున్నట్లుగా పిచ్చి చల్లటి గాలిలో దూసుకుంటూ ఎగిరిపోయింది అందాల సూపర్ ఎక్స్‌ప్రెస్!

* * *

నేను వెళ్ళూరు నుంచి వచ్చి చాలా కాలమైపోయింది! ఎన్నిసార్లు వెళ్ళా అనుకొన్నా కారణాంతరాల వల్ల కుదరలేదు. నన్ను బాధపెట్టకూడదని కాబోలు మాస్టారు కూడా ఉత్తరం రాయలేదు! ఎలా ఉన్నారో... ఏం చేస్తున్నారో పాపం! చూడాలని బయలుదేరాను.

అతి కష్టం మీద భాగ్యయం లో వారుంటున్న మకాంకి చేరుకో గలిగాను! మకాం మెంటల్ హాస్పిటల్ సెంటర్‌కి చాలా దూరంగా ఉంది. అదే అన్నాను మాస్టారితో.

"ఈ ఇల్లు నా అతి కష్టం మీద దొరికింది! నువ్వు వెళ్ళాక చాలం వరకు వెళ్ళూరులోనే ఉండిపోయాం ఇల్లు దొరక్క" అన్నారు మాస్టారు అక్కడ ఇల్లు దొరకడం ఎంత కష్టమో వివరిస్తూ.

విశేషమేమిటంటే మాస్టారూ, మాస్టారుగారి భార్య ఎంతో హుషారుగా ఉన్నారు!

"శర్మ పూర్తిగా కోలుకొన్నాడు. ఎదురింటి అమ్మాయితో ప్రేమలో కూడా పడ్డాడు" అన్నారు దంపతులిద్దరూ ముక్త కంఠంతో.

ఆ మాటలు నా గుండెకు చల్లగా తాకాయి. అదే స్వార్థంగా అనుకొని ఆనందం నన్ను ఆలింగనం చేసుకొంది! [illegible]

"ఏమి లా అమ్మాయి మాస్టారూ" అడిగాను

"మన ఊరు ధుళే. కృష్ణ జిల్లాట. ఆ ఇంటా యనకు ఏదో యాక్సిడెంట్‌లో బ్రెయిన్ ఎఫెక్ట్ య్యిందని వచ్చారు" అన్నారు మాస్టారు.

"శర్మ ఎక్కడ?" అడిగాను.

"వాళ్ళ ఇంట్లోనే ఉన్నాడు" అంటూ ఎదురిల్లు చూపించారు.

"ఇంకా పెళ్ళాళ్ళుంటారి మాస్టారూ?"

"ఈ కాలంలో పెళ్ళనుక నద్ను. ఇంక రెండే రెండు జ్ఞాతులు మిగిలారన్నారుట!"

"జ్ఞాతులేమిటి?"

"వాటికి రెండు లోకాల కోసం ఏదో జ్ఞాపకం పెట్టుకున్నారు."

మాయని శిక్షలు తెంటంధించిందనో అనుకొని ఊరుకొన్నాను.

"శర్మ ఈ అమ్మాయినే పెళ్ళాడతానని పట్టు బడితే ఏం చేస్తారు మాస్టారూ?"

"అదే మాయిదా మనస్మర్తి కూడా వేధిస్తున్న వళ్ళు! ఒకటి పోయి మరొకటి వచ్చి పడుతుందా! అని బాధ పడుతున్నాం!" అన్నారు ఇద్దరూ.

"ఇంతకీ శర్మ నిశ్చయంలో డాక్టర్లే చెప్పేరు?"

"బాకుగా ఏమీ చెప్పలేదు. వస్తువలు కన్పిత్తయినా చూడరు" అన్నారు మాస్టారు.

మాస్టారు గారి భార్య వెళ్ళి శర్మను పిలిచింది!

శివిగా, పొందాలనం ఒలకబోసుకుంటూ హుషారుగా నడుస్తూ వస్తున్నాడు శర్మ.

తెల్లటి పాంటు మీద తెల్లటి స్లాక్ టక్ చేసి, నల్లగా నిగనిగలాడే ఫుల్ బూట్లు వేసుకొని నడుస్తున్న శర్మలో ఎక్కడలేని తేజస్సు కళ్ళు మిరిమిట్లు గొలిపే కాంతి కోట్టొచ్చినట్టు కనిపించాయి! చాలా అందంగా అనిపించాడు. గదిలోకి వస్తూనే గట్టిగా వాటేసుకున్నాడు.

శర్మ నన్నలా గట్టిగా వాటేసుకొని పట్టుకొన్నప్పుడు మాస్టారూ, మాస్టారు గారి భార్య కూడా కంట తడి పెట్టారు! ఎందుకోగాని ... చెప్పొద్దూ ... నాక్కూడా కళ్ళు చెమర్చాయి! ఇవేమీ గమనించని శర్మ చిన్నప్పుడిలా నన్నెన్నో కుశలప్రశ్నలు వేశాడు! ఊపిరైనా వదలకుండా ... చెప్పింది చెప్పకుండా .. ముద్దు ముద్దుగా ఏవేవో ముచ్చట్లు చెప్పేడు.

నేను గుండెల నిండా గాలి పీల్చాను!

మంచి మనసుకు మంచి రోజులు' అని మాత్రమే అనగలిగాను!

వెళ్ళబోయే ముందు చేతులు జోడించి దంపతులిద్దరికీ ప్రణమిల్లాను! నన్ను ఆశీర్వదించమని కోరాను.

నే నెంత వారించినా వినకుండా శర్మ నాతోపాటు బస్ స్టాండు వరకూ వచ్చాడు! దారిపొడవునా తన ప్రేమాయణం మీద ఒకటే ఏకరువు పెట్టాడు!

ఆ అమ్మాయి ఎంతమంచిదో, ఎంత అందమైందిట! ఆ అమ్మాయి వొదలి తనైనా వుండగలడేమో గాని — ఆ అమ్మాయి మాత్రం ఒక్క క్షణం కూడా వుండలేదుట! ఆ అమ్మాయే లేకపోతే తను ఇన్నాళ్ళు ఎవ్వా విర్జన ప్రదేశంలో వుండలేక పోయేవాడుట. చివరకు ఆ అమ్మాయినే పెళ్ళాడా లనుకొనే తన దృఢ నిశ్చయం మీద నా అభిప్రాయం అడిగేడు! తిరిగ్గా మాట్లాడ లేకుండా తప్పనిసరి మెచ్చి ఇంకించేశాను అప్పటి!

సేతా "మెంటల్ శాక్, సెంటర్" కి వచ్చాను. డాక్టర్ కులుర్ని చూడ్డం లోకిమావెస్తూ దీర్ఘాలోచనలో మునిగి ఉన్న వాడల్లా నన్ను చూసి లేచి సిట్లో కొడుకోగనేమ కాకుండా ఎప్పుడో ఓ సారి చూసిన నన్ను 'హలో ...హౌ ఆర్ యూ...' అంటూ సాదరంగా పలకరించాడు.

వినమ్రతతో చేతులు జోడించి నమస్కరించాను.

'మా శర్మకు వునర్జన్మ ప్రసాదించారు. కృతజ్ఞుల' న్నాను వినయ పూర్వకంగా.

'ఖా ఆఫ్ ఇట్? మీ కృతజ్ఞతలు అందుకునే అర్హత నాకన్నా మీ శర్మ ప్రేమించిన ఆ అమ్మాయికే ఉంది' అన్నారు చిరునవ్వుతో. అర్థం కానట్టు చూశాను ఆయన వైపు.

'అవును... ఆశ్చర్యపోనవసరం లేదు. మీ శర్మ ఒక ఆడదాని వల్ల తిన్న మెంటల్ షాక్ నుంచి కోలుకోవటానికి మళ్ళీ ఆడదే అవసరమైంది. అదెలా జరిగిందో వివరిస్తాను... వినండి.

మీ శర్మకు పెళ్ళి నిశ్చయించాక సహజ రీతిలో తన స్నేహితులకు చెప్పుకున్నాడు రాజమండ్రిలో!

'అయితే పెళ్ళిలో నీ గతి అనుభవాలేమిటి బాయనా?' అని ప్రశ్నించారు ఆ కొంటె స్నేహితులు.

'ఛీ... లే...' అని ఒప్పేసుకున్నాడు అమాయకుడు శర్మ.

'పెళ్ళికి ముందు కొంత అయినా అనుభవం లేకపోతే నీ బాధలు... ఏం చెప్పేదిరా శర్మా... నీ పనిమనిషినెన్ను వాజమ్మగా... వెర్రి బాగులాడిగా జమ కట్టేస్తుంది... అవమానాలు నీకు తప్పవు' అంటూ

నా ట్యం

పి. రమణమూర్తి (కడప)

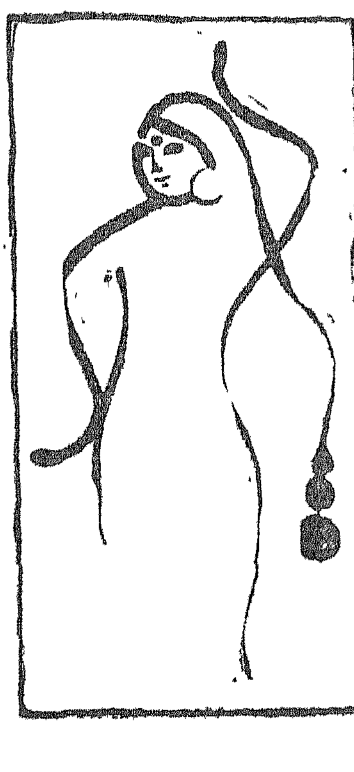

కొంటెగా ఏడిపించారు ఆ నాటి రాత్రి. పెళ్ళికి ముందు ఎంతో కొంత అనుభవం అవసరం కాబోలని నమ్మిన శర్మ ఆ రోజల్లా ఆలోచించి ఆ రాత్రి ఒంటరిగా ఓ వ్యభిచారి గృహానికి పోయాడు.

దల్పి ప్రధానమైన ఆ వెలయాలు తన వ్యాపార ధోరణిలో వచ్చి రసికత్వం ఒలకబోసింది. ఆ విధంగా ఆ వృత్తికి కొత్తవాడైన శర్మ తనే భయపడ్డాడు. ఆమె వెటకారానికి, ఎత్తి పొడుపు మాటలకీ పొరుగువాళ్ళు నుప్పుల మనస్సు గల శర్మ మానసికంగా గాయపడ్డాడు.

ఆ వెలయాలు కిలకిల నవ్వుల మధ్య ఆ భయంకర గృహం నుంచి దారిగా బయట పడ్డాడు. అలా తిరుగు మొహం పట్టిన శర్మ ఆ రాత్రంతా పీడిల మనమ్మర్ధి కుంచించుకు పోయాడు. నాన్నగారికి శారీరక ధారుఢ్యం సమర్థత గలవాడైనా ఉండికూడా ఆ మానసిక విద్యుత్ మాలాన్ని ప్రతిఘటించలేక తాను అసమర్థుడనేమో నని భయం ఆవహించగా ఇన్ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్సుకు బలై పోయాడు. ఆ కారణం వల్లనే పెళ్ళి మాట ఎత్తగానే భగ్గుమనే వాడు. వెంటుర్పి, ప్రవర్తి మారలేక పోయాడు.

శర్మ కు గాని వారెవ్వరికీ గాని అనుమానం కలక్కుండా ఉండేందుకే ఆసుపత్రిలో ఉండనీయకుండా ఎక్కడో బయటనే మకాం ఏర్పాటు చేయించాం. అక్కడనే మా సైకియాట్రిక్ స్పెషల్ గ్రూప్‌కి చెందిన అందమైన నర్సుని ప్రవేశపెట్టాం. మీ శర్మ ప్రేమించానని చెప్పుకునే ఆ అందాలభరిణె మా ఆసుపత్రికి చెందిన నర్సే. అయితే మా ప్లాన్ ఈ రహస్యం కొన్నాళ్ళవరకు రహస్యంగా ఉండాలి సుమా' అన్నారు డాక్టర్ కురుర్వా నవ్వుతూ.

ఒక్కసారిగా నా బుర్ర గిర్రుమంది. 'ఇదన్న మాట సంగతి' అనుకున్నాను.

'ఏది రోగాలు...? ఎన్ని రోగాలు...?' మారుతిగింది నా అంతరాత్మ.

ఇవన్నీ డాక్టరుగారికి ఎలా తెలుసు? అని అడిగితే మీ పిల్లకు ఈ పేరు పెట్టారు? అన్నట్టు ఉంటుందని ఊరుకున్నాను.

నా బుర్రలో మరో ఆలోచన మెదిలింది.

'డాక్టరుగారూ! శర్మ మీ నర్సునే పెళ్ళాడతానంటే...?, అడిగాను సంశయ నివృత్తి కోసం.

'అదికూడా మాకు తెలుసు. ఇలా ఒక్కొక్కళ్ళనూ ఆమె ఒక్కొక్కళ్ళాయికి కట్టి పంపేస్తుంటే మా ఆసుపత్రి... ఖాళీ...' అన్నా రాయన నవ్వుతూ

వేసుకూడా నవ్వు కలిపేశాను.

'ఆ నాటి మెంటల్ షాక్ మా ఎలా మరిచిపోయాడో... ప్రేమించి కూడా మరిచిపోలేదు. ... కొంత వ్యవధి పడుతుంది. ఇది మాకు ఎన్నో కేసులు' అంటూ గోడమీద వేలాడే 'క్రీ' గోర్డ్ నో దాన్ని చూపించాడు. గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాను. ఆల్ ఓవర్ ఇండియా నుంచి వచ్చి నివృత్తి పొందిన వారి సంఖ్య మెన్నో ఉంది. చేతులు జోడించి, 'శలవు' అన్నాను.

'రహస్యం సుమా' మరోసారి హెచ్చరించాడు ఆయన 'క్రీ' ఇచ్చిన బొమ్మలాగ. *